

Hlad po Bohu

John Piper

Půst je ve své podstatě touhou člověka, kterému se stýská po Bohu. První polovina příběhu o křesťanském půstu říká, že naše tělesná chuť se vytratí, protože náš stesk po Bohu je velice silný. Ta druhá vypráví o tom, že náš stesk po Bohu je ohrožen, protože choutky našeho těla jsou velice silné.

V první polovině se chuť vytratí. V druhé polovině se chuti vzdoruje. V té první se poddáváme vyššímu hladu, který máme. V té druhé usilujeme o vyšší hlad, který nemáme. Křesťanský půst není jen přirozeným důsledkem uspokojení v Bohu, ale také zbraní proti každé síle ve světě, která by nás o toto uspokojení chtěla připravit.

Největším nepřítelem hladu po Bohu není jed, ale jablečný koláč. Naši chuť po nebi neotupuje hostina hříšníků, ale ustavičné uždibování u stolu světa. Nejsou to filmy s hvězdičkou, ale ona trocha banálnosti, kterou konzumujeme každý večer v hlavním vysílacím čase. Když Bůh popisuje, co nám brání v účasti na hostině, nehovoří o satanově zlu, ale o poli, volech a ženě (Lk 14,18-20). Největším nepřítelem lásky k Bohu nejsou jeho protivníci, ale jeho dary. A nejvíce nebezpečná není touha působit zlo, ale ona obyčejná pozemská potěšení, neboť když tato nahradí hlad po Bohu, modlářství je těžko rozpoznatelné a téměř nevléčitelné.

Ježíš řekl, že v srdcích některých, kteří slyší Boží slovo, se probudí touha po Bohu, ale potom, „*jak jdou svou cestou, dusí je zájmy, bohatství a rozkoše života*“ (Lk 8,14). Jindy řekl: „*Časné starosti, vábivost majetku a chtivost ostatních věcí vnikají do srdce a dusí slovo, takže zůstane bez úrody*“ (Mk 4,19). „Rozkoše života“ a „ostatní věci“ nejsou sami o sobě ničím špatným. Jsou to dary od Boha. Jsou to potraviny, káva, práce na zahrádce, četba, malování, cestování, investování, sledování televize, internet, nakupování, sport, sběratelství a konverzace. A toto všechno se může stát smrtící náhražkou Boha. Když tedy říkám, že půst touhou člověka, kterému se stýská po Bohu, myslím tím, že uděláme cokoli a vzdáme se čehokoli, jen abychom se ochránili před zhoubnými účinky nevinných potěšení a zachovali si touhu po Bohu. Problémem není jídlo jako takové. Problémem se stává vše, co je nebo může být náhražkou Boha. I dobré věci mohou napáchat velké škody.

Půst, pokud mu správně rozumíme, se nesmí omezovat jen na otázku jídla a pití. *Půst znamená, že si člověk v zájmu dosažení nějakého duchovního cíle odpírá cokoli, co je samo o sobě dobré. Existuje mnoho tělesných potřeb, jejichž uspokojování je normální a zcela oprávněné, ale které by za jistých okolností a z určitých důvodů měly být potlačeny. Takto je třeba chápat půst.*

Voli, pole a sňatek vám mohou zabránit ve vstupu do nebeského království. Proto Ježíš říká: „*Žádný z vás, kdo nedá sbohem všemu, co má, nemůže být mým učedníkem*“ (Lk 14,33). Pravému učednictví může stát v cestě nejen jídlo a pití a zlo, ale *cokoli*. Nemělo by nás proto překvapit, že největšími protivníky naší oddané lásky k Bohu by mohly být některé z jeho nejvzácnějších darů.

Výňatek z úvodní kapitoly knihy Johna Pipera „Hlad po Bohu. Touha po Bohu vyjádřená půstem a modlitbou“, český překlad R. Hanzl, vydal Návrat domů, Praha 2005. Autor je pastorem sboru Betlehem Baptist Church v Minneapolis v USA, autorem mnoha knih o vášni pro Boha a zakladatelem organizace Desiring God.

